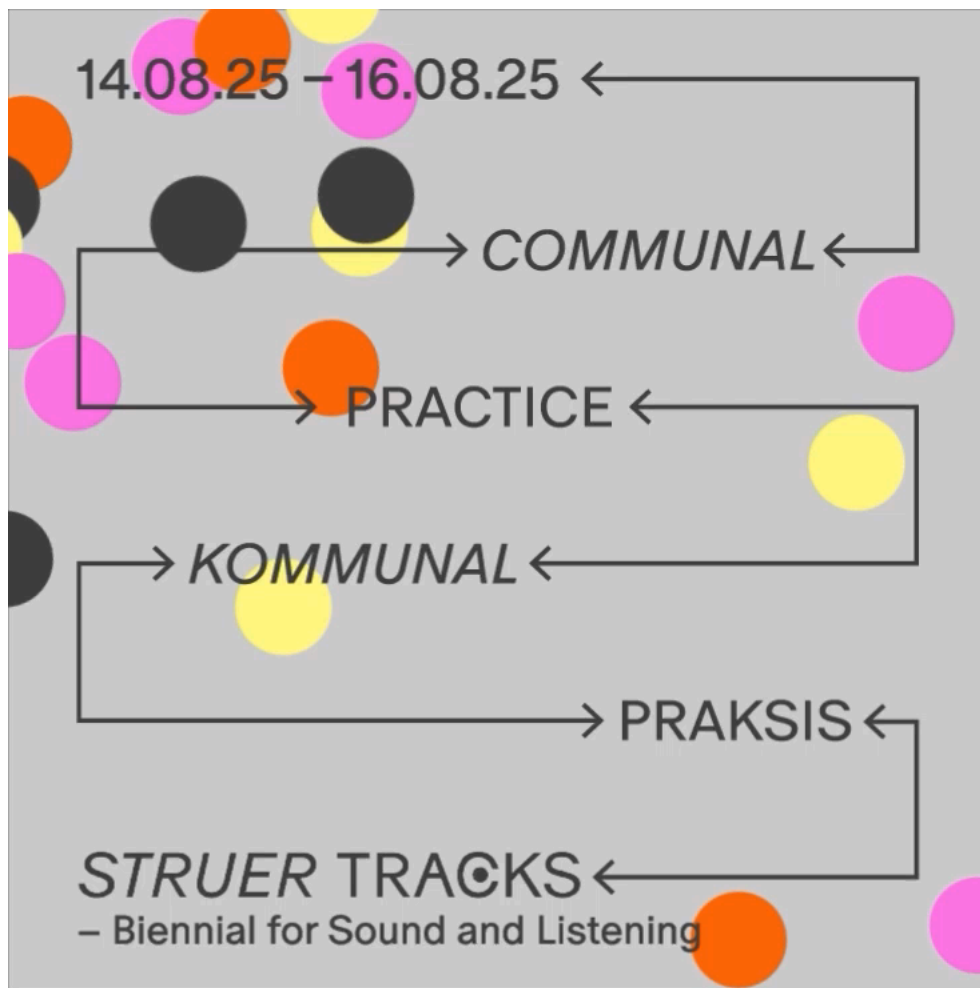

ARTMATTER

Anmeldelse

Erotikkens æstetik 1989 – 2017

Af
Kristian Handberg
29. november 2017

Tricia Middleton og Lea Porsager: *SZ WANS*, 2017. Pressefoto

Del

I 1989 viste 48 kvindelige kunstnere *EROTIK* på Overgaden. Nu har den snart 30 år gamle udstillingssensation givet anledning til *REVISIT: EROTIK* – en udstilling, hvor en sammensat gruppe samtidskunstnere giver deres fortolkning af det erotiske. Det er søgende og surreelt sanseligt med en markeret distance til nøgne kroppe. En vellykket udstilling, der dog ikke har så meget at sige om forgængeren i 1989.

info

Revisit: EROTIK
11 nov 2017 - 7 jan 2018

O—Overgaden

Emma Hedditch

Tricia Middleton

Klaus Mulbjerg

Tine Tvergaard

Tomas Skovgaard

Lea Porsager

Lea Guldditte Hestelund

Kristoffer Ørum

Ann Louise Andersen

Ruth Campau

Jakob Jakobsen

Hesselholdt & Mejlvang

Artiklen fortsætter efter annoncen

Annoncering på artmatter.dk

I 1989 viste 48 kvindelige kunstnere *EROTIK* på Overgaden. Nu har den snart 30 år gamle udstillingssensation givet anledning til *REVISIT: EROTIK* – en udstilling, hvor en sammensat gruppe samtidskunstnere giver deres fortolkning af det erotiske. Det er søgende og surreelt sanseligt med en markeret distance til nøgne kroppe. En vellykket udstilling, der dog ikke har så meget at sige om forgængeren i 1989.

En udstillingssensation mellem feminisme og porno

I en kendt tekst om udstillingsrummets udvikling fremkalder Brian O'Doherty billedet af rumskibet, som flyver væk fra planeten og gennem afstand danner et overskueligt billede af hele solsystemet. På samme måde danner kunsthistorien sin helhed på afstand af brogede udstillinger og flimrende udtryk. Men hvad sker der, hvis man vender om og flyver fra det kanoniserede overblik tilbage til en bestemt begivenhed fra fortiden?

Dette er præmissen for udstillingsrækken *REVISIT*, hvor udvalgte kunstnere opdager og undersøger en tidligere udstilling fra Overgadens historie. Denne gang er turen kommet til *EROTIK* fra 1989 – en udstilling, der var lidt af en sensation i sin samtid, hvor den blev betegnet som både en feministisk manifestation og ren porno.

Udstillingen samlede værker af 48 kvindelige fotografer, der alle forholdt sig til titlens tema 'erotik'. Et tema, der i 1989 fortsat var mandsdomineret territorium i kunst og fotografi. Derfor havde den originale udstilling et klart kønsmarkeret sigte ved at være en manifestation af kvindelige kunstnere og med kvindekroppen klart i fokus, ofte som betragtet objekt.

Mens 70'ernes kvindekamp havde haft et mere entydigt fejrende billede af det essentielt kvindelige, havde et tiår med postmodernisme og undersøgelser af, hvordan billeder ser og bliver set, skabt et mere usikkert billede af det kvindelige. Og dette skulle udstillingen være et tidsbillede af, organiseret kollektivt og med et bredt spektrum af udøvere, kendte som ukendte.

Ann Louise Andersen: *Holes*. Foto: Kristian Handberg

EROTIK var også en manifestation af fotografi som kunst. Dengang var fotografi ikke et fuldt ud anerkendt medie for kunst og uden sine egne udstillingsrum, og en fotoudstilling på Kulturministeriets Udstillingssted for Nutidig Kunst (det var Overgadens navn dengang) var et særsyn. Selvom udstillingen lå i den søvnige sommerferieperiode trak det erotiske tema publikum og omfattende pressedækning til, og *EROTIK* blev en mindre udstillingssensation – om end lidt på kant med den anerkendte kunsthistorie.

Udstillingen penetreret og materielle sanseligheder

To forskelle springer umiddelbart i øjnene i forhold til den originale *EROTIK*: Den kønsspecifikke opdeling er annulleret, så både mænd og kvinder er med, og det fotografiske er blevet helt fortrængt af andre medietyper. Mens '89-udstillingen havde den nøgne krops traditionelt erotiske motiv i fokus, undgår '17-udgavens kunstnere konsekvent kød og kønsorganer. Ordet 'erotik' virker i dag lidt fremmed og akavet, som en af de deltagende kunstnere udtaler. Kurateringen har også valgt en gruppe kunstnere, som ikke nødvendigvis arbejder med køn og krop på en eksplicit måde i deres praksis.

Udstillingen indledes med Ann Louise Andersens *Holes*, en ny passage gennem væggen, som man skal klatre igennem for at gå ind i udstillingen. Denne bevægelse vil få beskueren til at udlevere sig selv ved at stille sin bagdel til skue, når man så at sige penetrerer bygningen.

Hesselholdt & Mejlvang: *Desire for Domination*, 2017. Pressefoto

Således entreret kan man betragte Lea Guldditte Hestelunds skulpturelle objekt *Zealous (I bet you hope this thing is about you)*. I marmor og silikone og med en fallisk form er værket blandt dem, som er lettest at associere med det klassisk erotiske. Ruth Campaus monumentale maleri *Sugarfall* lader lyserød farve løbe ned af væggen i en sanselig bevægelse.

Overfor disse materielle sanseligheder står Hesselholdt & Mejlvangs *Desire for Domination*. Denne performancebaserede installation lader strygejern brænde sorte aftryk på hvidt stof, endda udført af en sort mand. Jeg er dog ikke helt sikker på meningen i den ellers, undskyld udtrykket, sort-hvide symbolik.

Mellem passion og analyse

Fra denne første afdeling går man ind i en passage med Mulbjerg, Skovgaard og Ørums *Sucker Trick*, en videoinstallation med adskillige projektioner af hænder, der vender en rund, brun kugle rundt. Navnet henviser til en tryllekunstners afledningsmanøvrer, som retter publikums opmærksomhed de rette steder hen. I denne sammenhæng handler det måske både om den umiddelbare sanselige oplevelse, som hændernes berøring giver, og om publikums forventning til et værk om erotik. Bliver vi tilfredsstillet af værket eller snedigt bluffet?

Det inderste rum er mere scenisk bygget op med to større tableauer. Tricia Middleton og Lea Porsagers *SZ WANS* er en spraglet opsætning af fundne objekter, små skulpturer og ophængt stof, flankeret af billeder af det antikke motiv Leda og Svanen. Disse brudstykker er enten efterladenskaber efter noget, som har foregået, eller mulige rekvisitter til en handling. En størknet performance, kunne det siges, men med spændende komponenter, der ægger fascinationen.

Klaus Mulbjerg, Thomas Skovgaard og Kristoffer Ørum: *Sucker Trick*, 2017. Pressefoto

Hedditch, Jacobsen og Tvergaards *As easy as drinking a glass of water*. Et erotisk syngespil foregår i en aflukket scenografi, der kan give mindelse om et mørkekammer. Her hører man stemmer, der giver forskellige udsagn om, hvad erotik er i dag, både på det individuelle og samfundsmæssige plan, inspireret af det revolutionære slogan, at sex skulle være så let som at drikke et glas vand.

Disse to værker, det ene passioneret og det andet analytisk, er en passende kulmination på en udstilling, der gennem varierede udtryk får givet nogle fine bud på, hvordan man kan forholde sig til det erotiske i 2017.

Udstillingen indeholder også en scrapbogsvæg med materiale om den oprindelige *EROTIK*-udstilling samt videointerviews med medvirkende ved begge udstillinger. Faktisk havde det været sjovt, hvis de nutidige

kunstnere havde forholdt sig til den gamle udstilling. Hvad får vi ud af at genbesøge udstillingen og hvordan kan kunstneriske blik åbne for nye måder at gå til fortiden?

Det er i hvert fald tydeligt, at der er tale om vidt forskellige udstillinger i 1989 og 2017. Lige så umiddelbar og direkte '89-udstillingen ser ud til at have været, lige så underspillet og indirekte er 2017-erotikken.

Fakta

Arrangementer:

Performance & talk // Erotikkens væsen

Torsdag den 30. november kl. 18-20 I anledning af

REVISIT: EROTIK

stiller vi denne aften skarpt på erotikkens væsen, og på hvordan seksualitet har ændret sig gennem de sidste 30 år. Aftenen er en del af udstillingen *REVISIT: EROTIK*.

Læs mere

Relaterede profiler

Emma Hedditch

Tricia Middleton

Klaus Mulbjerg

Related events

Artiklen fortsætter efter annoncen

Annoncering på artmatter.dk

Home

Journal

Guide

Live

Om

Annoncering
Kontakt

Nyhedsbrev

Få tilsendt vores inspirerende nyhedsbrev, hvor vi oplyser om kunstneriske events, ferniseringer, udstillinger.

Email

→ Send